

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 75/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. S., B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. D., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 119/01 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 206/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. S. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2007 doručená sťažnosť Ing. P. S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod. sp. zn. 10 C 119/01 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 206/05.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „Dňa 16. 6. 2004 vydal Okresný súd Bratislava I rozsudok č. k. 10 C 119/01-104, ktorým v plnom rozsahu vyhovel žalobe sťažovateľa zo dňa 8. 8. 2001. Dňa 4. 11. 2004 bolo podané odvolanie oboch žalovaných proti predmetnému rozsudku. Okresný súd Bratislava I následne vyzval odvolateľov na zaplatenie poplatku... Dňa 14. 4. 2005 vydal Okresný súd Bratislava I uznesenie, ktorým odvolanie žalovaných odmietol z dôvodu, že bolo podané oneskorene... Dňa 12. 5. 2005 podali žalovaní odvolanie proti uzneseniu súdu o odmietnutí ich odvolania... Dňa 9. 6. 2005 postúpil Okresný súd Bratislava I vec Krajskému súdu v Bratislave.

Rozhodnutie Krajského súdu o odvolaní žalovaných proti uzneseniu... nebolo sťažovateľovi do dnešného dňa doručené, resp. sťažovateľ nemá vedomosť, či bolo do dnešného dňa vydané.“

V ďalšej časti sťažnosti uviedol: „Nekonanie, respektíve konanie so zbytočnými prietahmi, žiadame preskúmať v tej časti konania, ktorá sa začala dňom vydania rozsudku Okresného súdu Bratislava I... Prietahy na Okresnom súde Bratislava I vznikli najmä tým, že súd vyhotovoval a doručoval rozsudok niekoľko mesiacov... súd vykonával zbytočné úkony, keďže najskôr žiadal po odvolateľoch zaplatenie súdneho poplatku... Krajský súd v Bratislave nerozhodol vo veci vyše roka a pol.“

Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi krajského súdu 12. mája 2006. Podľa neho napriek podaniu sťažnosti náprava nebola dosiahnutá.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„Postupom Okresného súdu Bratislava I a postupom Krajského súdu v Bratislave, vo veci žalobcu: Ing. P. S. (sťažovateľ), proti žalovaným... o vymoženie 5 000 000,- Sk s príslušenstvom (vedené na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 10 C 119/01 a na Krajskom súde v Bratislave pod spis. zn. 3 Co 206/05), došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa, a to práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Krajský súd v Bratislave a Okresný súd Bratislava I sú povinní konať vo veci bez zbytočných prietahov.“

Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia...“

Z pripojeného spisu okresného súdu ústavný súd okrem iného zistil:

Okresný súd uznesením z 5. apríla 2005 odmietol odvolanie žalovaných proti rozsudku z dôvodu jeho oneskoreného podania. Uznesenie bolo doručované len žalovaným, ktorí proti nemu podali odvolanie 6. mája 2005.

Podľa § 168 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ako to je pre vedenie konania potrebné alebo ako ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť.

Na rozdiel od rozsudku teda zákon neukladá súdu povinnosť doručiť účastníkom každé uznesenie.

Uznesenie o odmietnutí odvolania proti rozsudku z dôvodu, že bolo podané oneskorene, je uznesením, ktorým sa rozhoduje o procesnom úkone účastníkov, ktorí odvolanie podali, keďže sú dotknuté práva a povinnosti týchto účastníkov. Preto okresný súd postupoval v súlade s citovaným ustanovením Občianskeho súdneho poriadku.

Krajskému súdu bol spis okresného súdu doručený 13. júna 2005. Uznesením z 30. júna 2006 krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu o odmietnutí odvolania žalovaných. Uznesenie bolo doručované len žalovaným. Právoplatnosť na uznesení krajského súdu a okresného súdu bola v spise vyznačená 13. decembra 2006, s tým, že tieto uznesenia nadobudli právoplatnosť 6. novembra 2006. Rozsudok okresného súdu sp. zn. 10 C 119/01 nadobudol právoplatnosť 26. októbra 2004.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal ústavný súd zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie právnej neistoty (III. ÚS 61/98). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy súd poskytuje len vtedy, ak bola ústavnému súdu podaná sťažnosť v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte dochádza a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte trvá (napr. *mutatis mutandis* II. ÚS 387/06).

Z pripojeného spisu okresného súdu zjavne vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu rozsudok okresného súdu už nadobudol právoplatnosť, t. j. v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu k porušeniu jeho namietaných práv postupom okresného súdu a krajského súdu už nemohlo dochádzať.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú je možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Pretože zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v danom prípade v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označených práv sťažovateľa zo strany okresného súdu a krajského súdu, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2007